

kotu, — „ta Širaska roža, kateri bi se ni prorok ne branil počivati v objetji, — le-ta bode njegova imovina; prisezam to na sveto Kaabo!“

(Dalje prihodnjič.)

Mnogovrstne novice.

* Če se Avstrijska armada pripravi za vojsko, se bodo tudi civilni zdravniki vzeli v vojaško službo za čas vojske, in kakor Dunajski časnik „Medic. Wochenschrift“ piše, vstopijo doktorji medicine in kirurgije v to službo z naslovom polkovnih zdravnikov in nadzdravnikov, kirurgi pa z naslovom asistentnih zdravnikov, ki dobivajo vojaškim zdravnikom odločeno plačo in prosto stanovanje, doktorji namreč po 8 gold., kirurgi po 5 gold. na dan, vrh tega pa pri vstopu v službo dobodo doktorji 300 gold., kirurgi pa 100 gold. vstopnine; če se rabijo zunaj svojega stanovanja, se jim povrnejo potni stroški.

Naši dopisi.

Iz Zagreba 13. maja. — Moje peró je preslabo in Vaš pojutrajšnji list premajhen, da bi mogel opisati svečanosti, s katerimi je sprejel 9. dne t. m. došlega nadvojvoda Albrechta na rod Hrvaški po vseh potih, kjer je potoval slavni vojskovodja, branitelj starodavne Avstrije, ljubljene Slovanov. Sprejem povsod je bil ravno tako veličasten in sijajin kakor prisrčen. Ne zahtevajte zato od mene popisa posamesnih ovacij, ki jih je narod naš napravljaj svetlemu gostu; ne zahtevajte popisa osvečav, bakljad, popevanja, vencev in vsega družega, s čim je hotel narod naš slavnemu gostu odkriti svoje srce; al bodite uverjeni, da na milijone živio- in slava-klicev bilo je izraz globokega spoštovanja, katero navdaja srce vsacega pravega Avstrijana. Če pa je vsako mesto in vsako mestice skušalo, najbolje razodeti ljubljenu nadvojvodi svoje čustvo, presešel je, se ve da naš Zagreb, glava trojedne kraljevine, vsa druga. Popisi „Obzora“ in „Primorca“ dadó Vam lahko znati, kako je narod naš čestital svetlemu nadvojvodi. Potoval je sicer v svojem poslu, al v tem slavili smo ga mi kot representanta velike ideje, ki sedaj prešinja srca vseh Jugoslovanov in tudi vas Slovencev, ki ste le od daleč čuli živio-klicev bratov svojih Hrvatov, katerih klici bili so ob enem glasilo iskrene želje: „daj mili Bog, da se Jugoslavenski narodi oslobodijo Turškega jarma!“ In kako milo, kako ljubeznjivo se je o vsem in proti vsacemu obnašal visoki gospod! Oni gospici, ki mu je v združbi družih pri prihodu poklonila venec v spomin, zahvalil se je ves ginjen celó s slovansko besedo: „zahvalujem se Vam.“ Da take ljubeznjivosti nikdar ne zabi Habsburški rodovini in presvitlemu cesarju vedno verni narod, to nam pač na samo besedo verjeti more svet, ki je videl, kje stoji v burnih časih Jugoslovan Avstrijski. Zato se morajo vsacemu le gnjusiti ekspektoracije Magjarske, ki se čitajo v Peštanskih časnikih o sprejemu nadvojvode Albrechta na Hrvaškem in v Slavoniji. Al kdor se je že tako s pametjo skregal kakor fanatični Turčini na Ogorskem, takemu ne bilo bi častno odgovarjati. V Albrechtu slavili smo mi Hrvati svitlo Habsburško dinastijo, — kaj pa Magjar s svojimi smešnimi demonstracijami softam namerava, zato imamo že paralelo iz leta 1848. in 1849. In prihodnost zopet bo kazala, v katerem taboru je Avstrija: ali v slovanskem ali magjarskem?

V Gorici 13. maja. — Visoke goste smo imeli pretekli teden tukaj. V sredo je prišel svetli nadvojvoda

Vilhelm ogledat artiljerijo, par dni potem pa podmaršal baron Kuhn, vpričo katerega je bila parada na Rójicah. Z gospod nadvojvodo je došel tudi ces. namestnik baron Pino in je predsedoval v redni seji deželnega šolskega sveta. Ta seja je bila važna zato, ker sta se je udeležila tudi deželna zastopnika. Dve leti in še dalje ni hotel deželni zbor in odbor nič vedeti o deželnem šolskem svetu — od tistega časa namreč, ko je bil sedež nadzornikov in administrativnega poročevavca prenesen v Trst in ko so bili še druge premembe vpeljali v šolskem svetu. Novi letošnji zbor pa je imel nejavno sejo, v kateri so poslanci izrekli svoje menjenje zastran šolskega svetovlastva, češ, da nimajo nič proti temu, da novi dež. odbor svoja (2) zastopnika v šolski svet pošlje. Tako je tedaj deželni odbor izvolil gg. Gorjupa in Gasser-ja za svoja zastopnika. Da bi bila — stopivša v šolski svet — kaj protestovala — ni mi znano, in tudi ne vem, ali se je deželni odbor kakor si bodi zavároval. Na vsak način pa je dobro, da sta deželna zastopnika pri zeleni mizi, da bosta vsaj vedela, kaj se v šolskem svetu godi. — Važna je bila sinočna seja našega mestnega starešinstva. — Čez — ne vem, koliko — let imamo spet mestnega — tajnika. Obče znani Karol Favetti je za to službo z 21 (vsemi) glasovi imenovan. Predlagal ga je župan sam in med drugimi priporočili bral tudi eno točko v F.-ievi prošnji, v kateri prosivec zatrjuje, da se bode obnašal kakor lojalen avstrijski državljan pa držal se prisege, katere zapopadek mu je — pravi — dobro znan. — Menim, da je na podlagi te točke in obljube vlada svoj nekdanji protest zoper imenovanje gosp. Favetti-ja umaknila. Zdaj ima tedaj naše mesto zmožnega in dostojnega župana in zmožnega tajnika*), kateremu mestna opravila tako gladko tekó, da malo komu tako. Cesar mi želimo, je to, da „Piazza grande“ — bila bi zadnja izjava nekkih namér.

Iz Koroškega 18. maja. — Če hočete vedeti, kako gré našim kmetom, vzemite „Vaterland“ v roke, pa berite. Istina je, kar se mu piše iz naše dežele. Češnje nam je mraz 2. in 3. dne t. m. posmodil, drugemu sadju je le malo škodoval. Žito v obče lepo stoji, naj bi ostalo tudi tako do žetve. Obilih pridelkov pač željno pričakujemo, kajti toliko nadlog, ki jih dandanes imamo, ne pomnimo že dolgo ne. Kmetje, ki so druga leta zmirom za eno leto naprej žito imeli, imajo zdaj kašte popolnem prazne in si morajo vsakdanji kruh kupovati. Živina nima krme in shujšana se klati že zdaj po pašnikih še malo travnih. Vrh tega pa denarja nič in sicer tako nič, da v marsikaki vasi ne dobiš goldinarja. Nasledek tega pa je, da kmet v svojem gozdu zadnje deblo poseka, njivo za njivo in iz hleva rep za repom prodá, kolikor mu kdo za njo dá; ker pa potem nastane še večja revščina, obupani kmet išče tolažbe v „šnopsu“. Tako gre kmetiški stan pod zlo in na mesto njegovo stopajo berači. Menda ni veliko bolje tudi v drugih deželah. To so žalostna znamenja hvalisanega liberalizma in brezverstva.

Nabrežina 12. maja. — Koncert Goriškega pevskega društva „Slavec“ se je izvršil jako lepo. Sprejem pevcev slovesen, — občinstvo obilo, pohvala navdušena, ki jo je vrlo društvo z izvrstnim svojim pevovodjo tudi res zaslužilo. To kratko pa častno poročilo naj bralcem „Novic“ zadostuje namesti veliko besed.

S Horjula 7. maja. (Javna zahvala.) V dolžnost si štejem, v imenu tukajšnjega krajnega šolskega sveta

*) Gosp. Favetti je opravljal že 4 leta tajniška opravila, toda le kot nekak diurnist; služba in plača njegova ni bila stalna.